

ПОСЛАННЄ СЪВ. АПОСТОЛА ПАВЛА ДО ТИТА.

¹ Павел, слуга Божий, апостол же Ісуса Христа, по вірі вибраних Божих і зрозумінню правди, що по благочестю,

² в надії вічного життя, котре обітував Бог, що не обманює, перед вічними часами,

³ явив же часу свого слово своє проповіданнем, котре мені поручено по повелінню Спасителя нашого, Бога:

⁴ Титу, правдивому синові по спільній вірі: Благодать, милость, мир од Бога Отця і Господа Ісуса Христа, Спаса нашого.

⁵ На те zostавив я тебе в Криті, щоб остальне довів до ладу і настановив по всіх городах пресвитерів, як я тобі повелів.

⁶ Коли хто непорочен, однієї жінки муж, має вірних дітей, недокорених за розврат, або непокірних.

⁷ Треба бо єпископу без пороку бути, яко Божому доморядникові, щоб не собі годив, не був гнівливий, не пияця, не сварливий, не жадний поганого надбання,

⁸ а був гостинний, любив добре, (у всьому) мірний, праведний, преподобний, вдержливий,

⁹ щоб державсь вірного слова по науці, щоб умів і напаминати здоровою наукою і докоряти противних.

¹⁰ Багато бо непокірних, марномовців і обманщиків, найбільше ж которі з обрізання,

¹¹ їм треба роти позатуляти; вони всі доми розвертають, навчаючи чого не треба, ради скверного надбання.

¹² Сказав же один о них, власний їх пророк:
Критяне завсіди брехуни, люті звіри, черева ліниві.

¹³ Вірне се свідчення. З сієї ж то причини докоряй
їх нещадно, щоб здорові були в вірі,

¹⁴ не вважаючи на жидівські байки, ні на заповіді
людей, що одвертають ся од правди.

¹⁵ Все чисте чистим; опоганим же та невірним
ніщо не чисте, а опоганив ся і розум їх і совість.

¹⁶ Визнають, що знають Бога, а ділами одрікають
ся від Него, будши гидкими і непокірними і до
всякого діла доброго неспосібними.

2

¹ Ти ж говори, що личить здоровій науці:

² старики щоб були тверезі, чесні, мірні, здорові
вірою, любовю, терпінням;

³ старі жінки так само щоб убирались як годить ся
святим, (були) не осудливі, не підневолені
великому пянству і навчали добра,

⁴ щоб доводили до розуму молодших, любити
чоловіків, жалувати дітей,

⁵ щоб були мірними, чистими, господарними,
добрими, корились своїм чоловікам, щоб слово Боже
не зневажалось.

⁶ Молодіж так само наминай знати міру.

⁷ У всьому ж сам себе подаючи за взір добрих діл, у
науці цілость, поважність,

⁸ слово здорове, недокорене, щоб осоромив ся
противник, не маючи нічого казати про нас докірно.

⁹ Слуги своїм панам щоб корились, у всьому
догоджали, не відказуючи,

¹⁰ не крали, а показували всяку добру віру, щоб
науку Спасителя нашого, Бога, украшували у всьому.

¹¹ Явилась бо благодать Божа спасительна всім людям,

¹² навчаючи нас, щоб відцуравшись нечестя і мирських похотей, розумно і праведно і благочестно жили ми в нинішньому віці,

¹³ ждучи блаженного вповання і явлення слави великого Бога і Спаса нашого Ісуса Христа,

¹⁴ котрий оддав себе самого за нас, щоб ізбавити нас од усякого беззаконня і очистити собі людей вибраних, ревнителів добрих діл.

¹⁵ Се говори, напоминай, і докоряй з усяким повелінням. Нехай ніхто тобою не гордує.

3

¹ Нагадуй їм, щоб начальства і власти слухали і корились, і до всякого доброго діла були готові,

² щоб нікого не хулили, не були сварливі, а тихі, показуючи всяку лагідність до всіх людей.

³ Були бо колись і ми нерозумні, непокірні, і зведені слуги похотям та всяким розкошам, живучи в злобі та зазвисті, гидкими будши та ненавидячи один одного.

⁴ Як же явилась благодать і чоловіколюб'є Спаса нашого Бога,

⁵ не з діл праведних, що ми робили, а по своїй милости спас нас купеллю новородження і обновлення Духа святаго,

⁶ котрого вилив на нас щедро через Ісуса Христа, Спасителя нашого,

⁷ щоб оправдившись благодаттю Його, зробились ми наслідниками по надії життя вічного.

⁸ Вірне слово, і хочу, щоб про се ти впевняв, щоб которі увірували в Бога, старались пильнувати добрих діл. Добре воно і користне людям.

⁹ Дурного ж змагання, та родоводів, та спорів, та сварок про закон цурай ся, бо вони не на користь і марні.

¹⁰ Єретика чоловіка після першого і другого напомину, покинь,

¹¹ знаючи, що такий розвертаєть ся і грішить, осудивши сам себе.

¹² Як пришлю Артема до тебе або Тихика, постарайсь прийти до мене в Никополь: там бо надумавсь я зазимувати.

¹³ Зину законника та Аполоса старанно випровадь, щоб ні в чому не мали недостатку.

¹⁴ Нехай і наші вчять ся пильнувати добрих діл для конечних потріб, щоб не були без овощу.

¹⁵ Витають тебе усі, що зо мною. Витай тих, хто любить нас у вірі. Благодать з усіма вами. Амінь.

До Тита, критянської церкви першого рукоположеного єпископа, писано з Никополя Македонського.

Біблія свободи
The Holy Bible in Ukrainian, Freedom Bible updated
from translation by P. Kulish and I. Pulyu

Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

Contributor: Ivan Semenovych Nechui-Levytsky, Ivan Pavlovych Pulyu

Повідомте про помилки тут: <https://forms.gle/PAo2uKZqCNnoZGDe7>

2025-02-05

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 May 2026 from source
files dated 12 Dec 2025

1d4fcb6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358